mitte önnistust. Ja emma ütles temmale: Tul-
go se wanne minno peäle / mo poeg / kule agga
mo sanna / ja minne / to mulle. Ja ta läks /
ja wöttis ja wiis omma emma kätte. Ja
kui roog walmis olli / siis wöttis Rebekka omma
wannema poia Esawi kallid rided / ja panni neid
Jakobi selga / ja nende kitse tallede nahhad panni
ta temma kätte ümber / ja temma kaela ümber /
kus ta sille olli. Ja kui Jakob se maggusa roa
töi / ütles issa temma wasto: kes sa olled / mo
poeg: ja Jakob ütles: minna ollen so essimenne
poeg Esaw; ma ollen teinud nenda kui sa mo
wasto olled räkinud; touse nüüd ülles / istu ja sö
mo metsa liñnust / et sinno hing mind önnistaks.
Ja Isaak ütles: mo poeg / kus sa olled ni ussin
olnud leidma? ja ta ütles: Jehowa sinno Jum-
mal on sedda mo ette saatnud. Ja Isaak ütles
Jakobi wasto: et tulle liggi! ja ta katsus käega /
et temme käed ollid karrused nenda kui Esawi käed
ja ütles: Se heäl on Jakobi heäl / agga need käed
on Esawi käed; ning küssis: olled sinna sesamma
mo poeg Esaw? ja ta ütles: Minna ollen. Siis
söi ta sest roast ja jöi sest winast / mis Jakob tem-
male olli tonud. Kui ta sai sönud / ütles Isaak
temma wasto: Et tulle tenna / mo poeg / ja anna
mul-

mulle suud; ja kui ta suud andis / tundis Isaak
temma riette haiso ja önnistas tedda ja ütles:
Wata minno poia hais on kui wälja hais / mis
Jehowa on önnistanud. Jummal andko nüüd
sulle taewa kastest ja Ma rammust ja paljo wilja
ja wärsket wina. Rahwas peawad sind tenima
ja paljo rahwast peawad so ette kummardama: olle
issand omma wendade ülle / ja so emma lapsed
peawad so ette kummardama. Ärranetud olgo /
kes sind ärraneedwad / ja önnistud olgo / kes sind
önnistawad. Kui Isaak sai Jakobit önnistanud /
ja Jakob omma issa jurest olli otse wäljaläinud /
siis tulli Esaw ja wiis omma issale ka maggusat
roga ja pallus issa käest sedda önnistust. Isaak
küssis warsi: kes sa olled? ta kostis: Minna ol-
len so poeg / so essimenne laps Esaw. Ja Isaak
wärrises üpris wägga sure wärrisemissega ja üt-
les: So wend on kawwalussega tulnud ja sinno
önnistusse ärrawötnud / kül se jääb ka önnistud.
Kui Esaw omma issa sannad kulis / kissendas
temma kibbeda kissendamissega / pallus sedda issa
kolm puhko ühhe önnistusse pärrast ja ütles wi-
maks: Mo issa / ons sul agga se ainus önnistus?
önnista mind / ka mind / mo issa. Siis wottis
Isaak tedda ka önnistada / agga se önnistus essi-
mes-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1734, lk. 16